

(Ξενοφῶν, *Ελληνικά* 7.4.35)

γνόντες δὲ τῶν ἀρχόντων οἱ διακεχειρικότες τὰ ἱερὰ
χρήματα ὅτι εἰ δώσοιεν εὐθύνας, κινδυνεύοιεν
ἀπολέσθαι, πέμπουσιν εἰς Θήβας, καὶ διδάσκουσι
τοὺς Θηβαίους ὡς εἰ μὴ στρατεύσειαν, κινδυνεύοιεν οἱ
Ἀρκάδες πάλιν λακωνίσει. καὶ οἱ μὲν παρεσκευάζοντο ὡς
στρατευσόμενοι.

(Λυσίας, *Επιτάφιος* 21)

ὁ γὰρ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν
ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων καὶ τὴν Εὐρώπην δουλώσεσθαι,
ἔστειλε στρατιάν. ἠγησάμενοι δέ, εἰ τήνδε τὴν πόλιν
ἢ ἐκοῦσαν φίλην ποιήσαιντο ἢ ἄκουσαν καταστρέψαιντο,
ῥαδίως τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἄρξειν,
ἀπέβησαν εἰς Μαραθῶνα, νομίζοντες οὕτως
ἂν ἐρημοτάτους εἶναι συμμάχων τοὺς Ἕλληνας, εἰ ἔτι
στασιαζούσης τῆς Ἑλλάδος ᾧ τινι χρῆ τρόπῳ τοὺς
ἐπιόντας ἀμύνασθαι τὸν κίνδυνον ποιήσαιντο.